

doblet i dette Tidsrum. Den Gang jeg syslede med Tanken om at fremsætte Lovforslaget, kunde der være Tale om enten at tilvejebringe en Skattelettelse gennem en Ændring i Landkommunallovens § 50 eller at gøre det ved en Ændring i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter, ved hvilken Lov der jo er sket en Ændring i Landkommunallovens § 50. Jeg valgte det sidste, og jeg tror ikke, der er nogen Uklarhed til Stede med Hensyn til Lovforslagets Formulering, hvad den højtærede Minister mente. Den højtærede Minister antog, at den Maade, jeg havde søgt at lette Ejendomsskatterne paa, i Virkeligheden ikke vilde medføre saa store Ændringer for disse, for naar det for Øjeblikket var slaaet fast, at de to Trediedele af Amtsskatterne skulde lignedes paa Ejendommene, og man saa paabød, at en Fjerdedel skulde lignedes paa Kommunerne, saa vilde derigennem de faste Ejendomme faa et Paalæg. Men dette er jo ikke rigtigt. Den Paaligning, Kommunerne bliver Genstand for, føres jo ikke direkte over paa Ejendommene; Beløbet paalignes Kommunerne i Forhold til deres Ejendomsskyld og deres Jordskyld. Men hvorledes Byrden fordeles mellem de forskellige Beboere og mellem Beboerne og Ejendommene i Kommunen, bliver det Sogneraadets Sag at afgøre.

Den højtærede Minister nævnte derpaa, at Ministeriet ogsaa havde syslet med denne Tanke. Det er jo kun glædeligt, at Tanken ogsaa har været fremme der, og man kan altsaa haabe paa et Samarbejde fra den Side. Ministeren havde tænkt paa, at der tiltrængtes en Ændring af hele Landkommunalloven af 1867, men det vilde blive et ret omfattende Arbejde, og det gælder i dette Tilfælde som i saa mange andre, at hurtig Hjælp er dobbelt Hjælp; man kunde meget vel vedtage dette Lovforslag, eventuelt med nogle Ændringer, som en Kriseforanstaltning under den nuværende Situation.

Den højtærede Minister omtalte Sønderjylland, og det er jo rigtigt, at der gælder helt andre Bestemmelser der, begrundet paa, at man for ikke at fremkalde et alt for stort Brud med Fortidens dernede ikke har villet ligne noget paa Ejendommene i de sønderjydske Amter. Man har indført den Ordning, at alt lignedes paa Kommunerne, fra hvilke Amterne saa maa høre deres Bidrag.

Den højtærede Minister erkendte jo, at Amterne trængte til Lettelser. Saa-

danne Lettelser kan gennemføres paa flere Maader. De behøver ikke at ske ved en Ændring i Skattelovene. De kan ogsaa ske ved, at Amterne befries for nogle af de Byrder, som for Øjeblikket er henlagt til dem. Ministeren syslede, saa vidt jeg forstod, med Tanken om at forandre Sygehustaksterne. Ja, dette kan vel fra Ministeriets Side kun lade sig gøre, for saa vidt angaar Betalingen fra de anerkendte Sygekassers Medlemmer. Sygehustaksterne i øvrigt sætter jo Amterne selv, og man har i nogle Amter paa Grund af den trykkede Situation hævet Sygehustaksterne. Det er i og for sig en ikke rar Vej at gaa, fordi man derved rammer de Befolkingslag, som i økonomisk Henseende ligger lige over Sygekassemedlemmerne, og som til daglig Brug klarer sig ganske godt, men som, naar der kommer Sygdom til, føler Sygdommens Tryk meget stærkt og har ondt ved at betale store Hospitalsregninger. Man bør derfor altid være noget varsom med at sætte Taksterne for højt.

Efter Ministerens Mening griber man ved dette Lovforslag for meget ind i Amternes Dispositionsfrihed. Men Amternes Dispositionsfrihed er jo ogsaa begrænset ved den nuværende Lov. Den begrænser Dispositionsfriheden ved at fastsætte, at de to Trediedele skal udskrives paa Ejendommene; det er kun den ene Trediedel, man har Dispositionsfrihed over. Ifølge det foreliggende Lovforslag vil det blive den ene Fjerdedel. Forskydningen er ikke saa overordentlig stor. De Tal, den højtærede Minister nævnte, differerede lidt fra de Tal, jeg har nævnt, men det ligger ganske naturligt i, at den højtærede Minister har haft dels Regnskaberne fra i Fjor, dels Budgetterne for 1927—28 til Disposition, medens jeg har været henvist til at benytte sidste Aargang af Statistisk Departements Aarvog, hvis Tal ligger et Par Aar tilbage. Forskydningerne er imidlertid, som det blev sagt, ikke saa store, at Billedet derved ændres væsentligt.

Jeg skal slutte med at gøre opmærksom paa, at medens adskillige Amter slet ikke har benyttet § 50, har andre benyttet den saa meget, at de ikke mangler saa overordentlig meget i at være oppe paa den Fjerdedel, der her foreslaas.

Gisselbæk: Det Lovforslag, der her ligger paa Tingets Bord, angaar en Sag, som har været drøftet ude i Landbefolkningen i lang Tid, særlig i de senere Aar,